

Vogelflatsen en doorzetter-duiven

HOOG IN DE LUCHT

Het leuke van omhoog kijken, is dat wanneer jij het doet, andere mensen op straat het ook gaan doen. Probeer het maar eens uit. Als je midden in een winkelstraat plotseling omhoog gaat staan kijken, blijven er altijd ook andere mensen staan om te kijken wat er te zien is.

Dit werkt helemáál als je het met z'n tweeën doet, en de een de ander zogenaamd iets aanwijst. Stilstaan in een winkelstraat is al verdacht, en als er ook nog ergens naar gewezen wordt, kunnen mensen hun nieuwsgierigheid niet meer bedwingen. Kennelijk is er iets te zien. Ook al is er werkelijk niets te ontdekken op de plek waar je naar wijst, mensen zullen verbazingwekkend lang blijven turen om het ook te zien.

Ik haal plezier uit zoiets. Maar er zijn ook heel veel écht goede redenen om naar boven te kijken. En er zijn ook ontzettend veel dingen die het aanwijzen waard zijn.

Pech

Hou je nog even in. Voor we onze blik omhoog richten, kijken we eerst nog even naar de stoep. Als je alleen maar omhoogkijkt, kun je zomaar in de hondenpoep trappen. Maar pas op: poep kan ook van boven komen! Op de stoep zie je talloze witte vlekken: vogel-flatsen.

De wiskundige Giovanni Samaey, van de Katholieke Universiteit Leuven, berekende eens hoe groot de kans is dat er een vogel op je hoofd poept. Hij kwam uiteindelijk uit op: eens in de tien jaar. Maar het zou ook eens in de twintig jaar kunnen gebeuren, gaf hij toe. Er zijn veel vogels en er zijn veel hoofden, dus eens in de zoveel tijd is het sowieso raak! Op je hoofd gepoept worden lijkt me op zichzelf al onplezierig, en helemaal als je dan net naar boven kijkt!

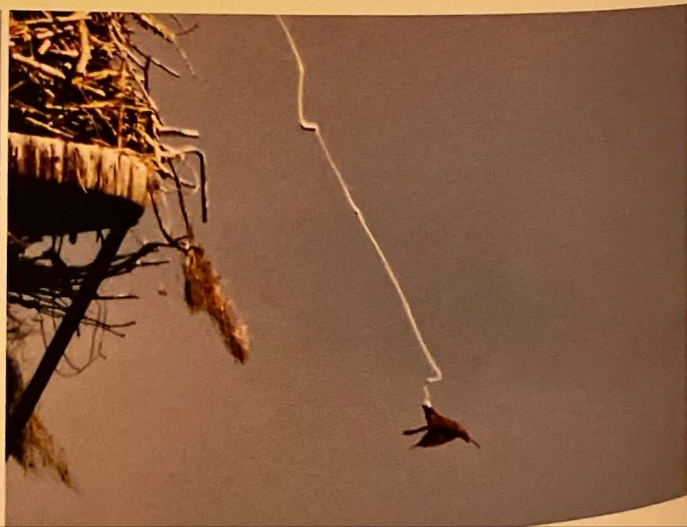
Ook dieren hebben weleens pech. Zo fotografeerde Martin Nobbe in de Duitse stad Lübbecke een poepende ooievaar, en zijn foto ging de hele wereld over. De ooievaar produceert een witte sliert, alsof je in één keer een hele tube tandpasta leeg knijpt. Niet alleen zie je deze straal poep door de lucht vliegen, ook zie je een nietsvermoedende spreeuw fladderen, die precies vol in z'n gezicht wordt geraakt. Arm beest. Die zal voortaan wel met een grote boog om zo'n ooievaarsnest heen vliegen...

Fotografen Anne Geene en Arjan de Nooy zochten de poep juist op en maakten een hele serie vogelpoep-foto's. Ze zochten specifiek naar een be-

'Er viel een klodder vogelpoep op mijn wang terwijl ik tegen mijn geliefde aanleunde tijdens de zonsondergang. De romantiek was meteen weg, maar we hebben wel erg gelachen.'

Martha

paald soort vogelflatsen. Niet zulke witte klodders vogelpoep die braaf recht van boven vielen, nee, ze zochten juist poep van vogels die met een enorme snelheid door de stad vlogen en ondertussen iets lieten vallen. Want jazerker, aan de poep op de stoep kun je ongeveer zien hoe snel de vogel ging die hem achterliet. Geen ronde klodder, maar een streep wordt het dan. Leuk om eens op te letten! Wie vindt de indrukwekkendste flats?

Hangplekken

We hebben het wel altijd over vogelpoep, maar die witte klodder is eigenlijk vooral plas met daarin soms ook wat stukjes poep. Wat bij ons geel is, is bij vogels wit. Vogels hebben om naar de wc te gaan maar één gaatje en daardoor poepen en plassen ze dus tegelijkertijd. De cloaca heet die opening. Wel lekker handig, alles wordt in één keer geloosd. En het liefst vanaf een lantaarnpaal, of vanaf een richeltje aan een gebouw.

Als je goed op de grond let, en op zo'n hotspot van poep met een duikbril op omhoog kijkt, kun je zomaar een favoriete hangplek van vogels ontdekken, of misschien zelfs wel een nest! Vies feitje: om te paren duiven het mannetje en het vrouwtje hun cloaca tegen elkaar aan, dit wordt de cloaca-kus genoemd!

Om het rondhangen van duiven tegen te gaan, hebben mensen anti-vogelpinnen bedacht. Dat zijn stroken met lange metalen stekels, die mensen daar

plaatsen waar vogels het liefste rondhangen. Let er maar eens op in de stad, verrassend veel uithangborden, richeltjes en dakranden hebben stekeltjes en staan dus vol met anti-vogelpinnen. Er zijn zelfs plekken waar vogels niet eens meer in bomen mogen zitten, daar zijn ook hele takken volgeplakt met anti-vogelpinnen.

De aanhouder wint

Maar er zijn ook vogels die niet met zich laten sollen. Duiven die zich niet van hun plek laten verjagen, dieren die in opstand komen en terugvechten!

Eén zo'n rebel is de 'Parkdale Pigeon', een duif uit de buitenwijk Parkdale van de grote stad Melbourne in Australië. Deze had een nest gemaakt op het station, boven op een groot beeldscherm met informatie over vertrektijden. Mensen die daar elke dag de trein namen keken altijd even hoe het ervoor stond met het nest en deelden foto's ervan op social media. Tot de vogel ineens verdwenen was. De bovenkant

van het scherm was leeg geveegd, het nest was weggehaald en als duidelijk signaal stonden er nu anti-vogelpinnen.

Vaak worden duiven belachelijk gemaakt omdat het zulke slechte nestbouwers zijn, soms hebben ze twee of drie takjes verzameld en leggen ze daar al een ei op. Maar deze Australische duif gaf zich niet snel gewonnen. Nee, ze bracht eindeloos veel takken naar de plek waarvan ze verjaagd was, net zolang tot de stapel boven de scherpe pinnen uitstak. Parman-tig zat ze daar een paar dagen later dus trots weer te broeden.

Op Twitter gingen nieuwe foto's rond en iedereen juichte de duif toe. Behalve de man die de vogelpinnen installeerde. Opnieuw verdween het nest en extra, overdreven veel, scherpe omhoogstaande vogelpinnen werden geïnstalleerd.

Maar je raadt het al, binnen een paar dagen was het nest weer terug en de duif werd een echte publiekslieveling. Nu mocht het nest blijven, de doorzetter-duif had gewonnen en er werden twee prachtige kuikens grootgebracht.

Wraak!

Er zijn meer dieren die tegen de vogelpinnen strijden, zoals de kaketoos in Australië. Vogels die denken: ik bepaal zelf wel waar ik land en waar niet. Zo werd een witte kaketoe gefilmd die stuk voor stuk alle anti-vogelpinnen lostrok van het dak van een speelhal, en ze vrolijk naar beneden gooide op de stoep. Het filmpje van deze vogelvandaal ging viral. In de buurt was hij sowieso al beroemd, of beter gezegd: berucht. Het bleek namelijk een vogel met een strafblad te zijn: deze kaketoe griste ook regelmatig eten uit de handen van toeristen.

Er zijn ook vogels die de vogelpinnen niet losrukken om ze als protest op straat te gooien, maar ze eigenlijk gewoon verplaatsen. Zelf onderzocht ik een eksternest in de binnentuin van een ziekenhuis in Antwerpen, dat door een van de patiënten was ontdekt. Hoog in de boom hadden eksterners een groot nest gebouwd, maar waar was dat nou van gemaakt? Met een hoogwerker van de glazenwasser kon ik zelf naar de top van de boom, en eenmaal daarboven wist ik het zeker: dit is het gekste nest dat ik ooit heb gezien! Het vogelnest was gemaakt van... anti-vogelpinnen!

Nog steeds moet ik lachen als ik aan dit nest denk, het is toch net een mop? Maar ik vind het ook wel een sterke zet van ze: met dat spul waarmee jullie ons weg proberen te jagen, precies daarmee bouwen wij een nest, zodat er lekker nog veel meer vogels komen! Wraak!

Sloopwerk

Het verhaal wordt zelfs nog sterker, want de pinnen hebben een bijzondere plek in het nest. Eksternesten hebben namelijk een dak, en de pinnen werden vooral voor dat plafond gebruikt.

Eksters bouwen een koepel over hun nest heen om de eieren en jonkies te beschermen tegen bijvoorbeeld kraaien, die graag nesten plunderen. Om zo'n overval te voorkomen, helpt een dak, en om zeker te zijn dat kraaien niet eens een poging zullen wagen, gebruiken eksters een speciaal soort takken. In de natuur worden veel meidoorn- en sleedoorntakken gebruikt, takken met flinke stekels! Maar midden in de stad heb je niet zoveel soorten takken bij de hand, en moet je soms een beetje improviseren. En als je

als vogel dan overal vogelpin-stekels ziet staan, is de knoop snel doorgehakt.

Eksters staan erom bekend dat ze moeite doen om aan goed nestmateriaal te komen. Als ze een boom zien met takken die ze graag willen gebruiken, breken ze die er zelf vanaf. En zo zag je ook bij veel van de vogelpinnen in het nest onderop nog lijmsporen... En op het dak van het ziekenhuis? Hier en daar zat nog een vogelpin, maar op de meeste plekken waren ze verdwenen. Alleen de resten van de lijm waarmee ze vastzaten, kon je nog zien zitten. De ekster heeft ze zelf los staan wrikken om zijn dak van te maken.

Na het broedseizoen, toen het bouwsel was achtergelaten, hebben we het nest voorzichtig met tak en al uit de boom gezaagd. En toen ik het nest in Naturalis onderzocht, telde ik 148 plastic stroken, en in totaal bestond het bouwsel uit wel 1500 scherpe metalen stekels. Het was een onneembare vesting geworden. Maar dat de ekster de vogelpinnen dus heeft gebruikt voor hetzelfde doel als waarvoor mensen ze gebruiken, namelijk om vogels af te schrikken, dat vind ik geweldig!

